

и що е причина та не издади и дрѣгитѣ четыры части, и ако бы да ни е ималъ леснина, да мѣ са помогне, или да мѣ са искѣпи трѣдъ, пакъ да са печата. Тѣи-зи рѣчи можатъ да потронатъ сердце-то на секиго богатаго и оученнаго Болгарина, кой-то нема окамененно. Ауз, за-що-то желатахъ да са победѣ отъ реченна-та Г. Венелинова Исторія въ поправленіе на наша, баскаквахъ до сега. Но като оузнахъ, чи Г. Венелинова Исторія, не знаа по каквы причины, не ще издѣзи сичка на свѣтъ, рѣшихса да послѣшамъ настойно присовѣтованіе Благ. Г. Иоанна Ангелова, и ето чи обнародовамъ второ обзавленіе. Ауз во много мѣста ще са отнесѣ по нѣгову Историко - Критически изыскваніа въ тримѣчаніе, отъ кои-то прочитатели ще поематъ основны аксіомы заради найстара-та исторія на наши прадѣды Болгаре.“ Бѣвръецъ 1836. аѣго Феврваріа 10.

Анастасъ Стояновичъ
Кипиловскій.